

[Stats- og udenrigsministeren.]

ninger, der blev gjort gældende fra anden side.

Ved Londonkonferencens slutning udtalte udenrigsminister Dulles, at sagen formentlig snart ville blive forelagt for De Forenede Nationer, og den britiske udenrigsminister, hr. Selwyn Lloyd, erklærede, at det efter hans skøn kunne blive nødvendigt for den britiske regering i givet fald at foretage en henvendelse til FN så hurtigt, at der ikke kunne blive tale om en forudgående konsultation med de andre lande, der var repræsenteret på konferencen.

Som det høje ting vil vide, er dette spørgsmål siden blevet afklaret derved, at Storbritannien og Frankrig i forgårs har foretaget en henvendelse til sikkerhedsrådet, hvori de beder rådets formand om at indkalde et møde til onsdag den 26. september — altså i morgen — for at overveje den situation, der er opstået ved den ægyptiske regerings ensidige handling, hvorved det ved konventionen af 1888 bekræftede og fuldstændiggjorte system med hensyn til Suezkanalens internationale drift er bragt til ophør. Dette er, såvidt jeg er orienteret, så nogenlunde den formel, der er anvendt ved sagens indbringelse for sikkerhedsrådet.

Fra dansk side kan vi kun hilse dette med tilfredshed og gøre det i håbet om, at det vil lykkes FN at tilvejebringe et acceptabelt grundlag for en ordning af spørgsmålet under hensyntagen til alle legitime interesser.

Hvad angår Londonkonferencens deklARATION om oprettelsen af en sammenslutning af brugere af Suezkanalen, kan jeg sige, at sammenslutningen, som den nu fremtræder, er en frivillig organisation af de lande, hvis skibe eller varer passerer kanalen, med det formål i fremtidigt samarbejde at varetage deres fælles interesser. Det fremhæves flere gange i deklARATIONEN, at der skal tages skyldigt hensyn til Ægyptens rettigheder, og at enhver bistand til skibes passage af kanalen skal ske i samarbejde med vedkommende ægyptiske myndigheder.

Sammenslutningen har altså — hvis jeg må sige det således — skiftet karakter; den har nu det formål at varetage ordningen af praktiske spørgsmål og fremme en principiel løsning ad forhandlingsvejen. Den

skal, hedder det, med skyldig hensyntagen til Ægyptens rettigheder lette ethvert skridt, der kan føre til en endelig eller midlertidig løsning af Suezkanalspørgsmålet. Den skal fremme gennemsejlingen af kanalen for fartøjer, der ønsker at benytte sig af dens bistand, i samarbejde med vedkommende ægyptiske myndigheder. Den skal overveje og give beretning til medlemmerne om enhver betydningsfuld udvikling omkring kanalen. Den skal overveje andre forsyningsmuligheder for det tilfælde, at trafikken gennem kanalen skulle blive mindsket eller helt ophøre. Endelig skal den lette udførelsen af en hvilken som helst midlertidig løsning af Suezproblemet, som måtte blive vedtaget af De Forenede Nationer.

Den organisation, der nu skal oprettes, er åben for tiltrædelse ikke blot for de på den 2. Londonkonference repræsenterede lande, men også for andre lande, og selv skibe fra lande, der ikke ønsker at tiltræde organisationen, kan opnå dens bistand. I London lagde den danske delegation vægt på, at organisationen således blev åben for tiltrædelse også af stater, der ikke var repræsenteret på konferencen. I det oprindelige udkast fandtes der visse særlige regler for, hvilke lande — udover de i konferencen deltagende lande — der kunne tiltræde, men disse regler udgik i den endelige affattelse og blev erstattet med en passus om, at sammenslutningen selv skulle fastlægge visse kriterier for yderligere medlemskab.

Det, der her er tale om, er således et organ til samarbejde i en vanskelig situation og indebærer ikke nogen trusel imod nogen. Sammenslutningen vil kunne bidrage til at bevare det sammenhold, der er skabt mellem de 18 magter, som var repræsenteret på Londonkonferencen, og den vil kunne tjene som en værdifuld hjælp i bestræbelserne for at tilvejebringe en midlertidig eller en mere varig løsning af problemet under De Forenede Nationer. Hertil kommer, at sammenslutningen, hvis der skulle vise sig vanskeligheder ved passagen gennem kanalen, vil kunne få stor betydning som et samarbejdsorgan f. eks. ved at opstille prioritetslister for passagen gennem kanalen, ved at stille lodser til rådighed i forståelse med de ægyptiske kanalmyndigheder eller ved at udar-